

[Peter Larsen.]

Juul Madsen nys har omtalt, har skabt en situation, der for mig at se er af en sådan art, at man ikke kan affinde sig med det bestående. Selv om man kun har tre måneders erfaring i brugen af stænklapper, har det alligevel medført en så voldsom reaktion, at jeg synes, at spørgsmålet snarligt må finde sin løsning. Derfor kan det jo nok have sin interesse at stifte bekendtskab med, hvilke foranstaltninger ministeren påtænker at iværksætte, og ikke mindst på hvilken måde dette skal ske. Navnlig det sidste har været med til at fremkalde en voldsom reaktion, og sagen har jo ikke alene interesse for de motorkørende, men også for alle andre trafikanter, og der er altså både en færdselsmæssig og en økonomisk side forbundet med denne sag.

Jeg har bemærket, at den højtærede minister nu har udtalt, at han ikke vil påbyde sprinkleranlæg, men det er jo muligt, at man fra såkaldt sagkyndig side mener, at dette må være løsningen for at afbøde de uheldige virkninger. Skulle vi komme i den situation, synes jeg, det er rimeligt at gøre opmærksom på, at denne løsning næppe øger færdselssikkerheden ret meget, idet disse sprinklere kun virker over for en meget begrænset del af de ulemper, stænklapperne forvolder. Samtidig vil et sådant påbud medføre en yderligere udgift ud over de mange millioner kroner, stænklapperne har medført.

Jeg finder, at med 3 måneders erfaring ville det bedste være at erkende, at det påbud, der er udstedt af den højtærede minister, har været en fejltagelse, og jeg vil henstille til ministeren at trække påbuddet tilbage og foretage nye, grundige undersøgelser og overvejelser af, hvad der er hensigtsmæssigt, og under hvilken form det bør gennemføres. Jeg synes, anledningen er til stede, fordi der netop er en del vogn typer, som har fået udsættelse, fordi der er praktiske vanskeligheder. Der er netop grund til at gøre opmærksom på, at det for de vogntyper, der er tilbage, vil være forbundet med meget store udgifter at opfylde dette påbud.

Dertil kommer den fremtidige vedligeholdelse, og jeg har bemærket, at den højtærede minister har udtalt, at han har overvejet at lægge afgørelsen ud til de motor-

sagkyndige; derfor vil jeg gerne spørge, om det nu er det helt rigtige forum, for hvis der nu er flertal hos de motorsagkyndige, så er det jo reelt dette flertal, der bestemmer eventuelle nye påbud. Jeg finder, at der også må tages hensyn til andres mening og erfaring, ikke mindst fordi disse foranstaltninger medfører store udgifter både for borgerne og for staten.

Hermed er man inde på sagens anden side, nemlig spørgsmålet om administrative afgørelser og forholdet til de bevilgende myndigheder, og det er jo ikke noget helt uvæsentligt problem. Vi har erfaret, at militæret har fået udsættelse med påmontering af stænklapperne, fordi der mangler penge til dette formål. Vi har ligeledes hørt, at man vil søge om 5 mill. kr. Hvis nu dette påbud fastholdes og finansudvalget med den erfaring, man har gjort, vil nægte at godkende denne ansøgning, hvordan er situationen så? Selv om jeg erkender, at en sådan tanke er at lægge sagen op i et højt plan, så trænger denne side af sagen alligevel til en nærmere afklaring ikke mindst i forbindelse med sagens videre forløb.

Spørgsmålet har altså flere sider. Man skulle gerne have den rent konkrete sag klarer på en rimelig og hensynsfuld måde for trafikanterne, men vi skulle også gerne have afklaret, hvor langt en minister kan gå med administrative påbud uden at anfægte folketingets bevillingsret.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem talte om de indhøstede erfaringer, som skulle have vist, at den gennemførte ordning udelukkende havde skadelige virkninger, og problemet melder sig jo så, hvis erfaringer drejer det sig om. Det ærede medlem vil måske have bemærket — ingen af os behøver at lægge afgørende vægt derpå — at medens pressen i den første tid næsten udelukkende indeholdt læserbreve, som skældte mig ud, ja, man nåede ligefrem til at fortælle, at jeg nærmest var idiot, så har tendensen været en anden i de sidste 14 dage, og et meget stort antal læserbreve går nu ind for, at det er et absolut fremskridt, at man har indført stænklapperne. Vi må vel nok dertil sige, at meningene er særdeles delte, og derfor tror jeg nok, vi skal stille en afgørelse i bero.